

nærernes og Tjenestemændenes Fællesråd, Kulturministeriet og Nippon Kaiji Kyokai – for bare at nævne nogle af de 175 – siger god for det, så er det nok svært for mig at finde noget at udsætte. (*Munterhed*).

Vi er derfor tilfredse med, at vi nu i lighed med en række af vore nabolande, der allerede har oprettet de foreslåede zoner, gør tilsvarende, således at vi f.eks. for fremtiden mere effektivt kan gribe ind over for udenlandske skibes dumpning af olie eller kemikalier til skade for dyre- og menneskeliv.

Vi er imidlertid – som vor ordfører i det næste lovforslag, L 154, vil komme ind på – noget betænkelige ved den konkrete udfyldning af mulighederne i loven om eksklusive økonomiske zoner, men isoleret set kan vi som sagt anbefale ministerens lovforslag.

Steen Gade (SF):

Jeg skal meddele, at SF er positivt indstillet over for forslaget og vil stemme for det. Vi ser en række fordele ved at gennemføre forslaget: at vi kan gribe ind over for dumpninger af olie- og kemikalieaffald i det åbne hav og dermed forbedre havmiljøet, at vi bedre kan kontrollere internationale skibe i danske farvande, og at det overordnet giver landene omkring Nordsøen bedre muligheder for at få noget mere reelt ud af samarbejdet om at bekæmpe dem, der forurener havene.

Jørgen Estrup (RV):

Forslaget om at oprette eksklusive økonomiske zoner er jo først og fremmest et lovforslag, som skaber et instrument. Folkeretligt får vi hermed nogle muligheder for bl.a. at gøre noget for havmiljøet, som vi ellers ikke har, og derfor er vi fra radikal side også overordentlig positivt indstillede over for dette forslag. Det fylder simpelt hen et hul i forhold til de muligheder, vi har haft hidtil, og giver os dermed nogle muligheder for internationalt samarbejde, som vi har manglet.

Det betyder bl.a., at Nordsølandene jo nu i fællesskab både kan gøre en bedre indsats for havmiljøet og en bedre indsats for at bekæmpe de overtrædere af reglerne om dumpning, som vi kender til.

Derfor er der også fra radikal side en meget positiv modtagelse af lovforslaget.

Aage Brusgaard (FP):

Ja, nu er vi inde i den positive ånd, og det vil jeg

da fortsætte med: Fremskridtspartiet er også positivt indstillet.

Hvis jeg læser teksten rigtigt, er det allerede sådan, at vi inden for ca. 200 sømil kan foretage olieeftersforskning og selv bestemme, hvor vi vil fiske. Og lovforslaget går så ud på også at beskytte havmiljøet i dette område.

Derfor vil jeg egentlig godt spørge: Hvorfor tager vi først nu fat på dette, hvis vi har haft mulighed for at gøre det noget før? Det er den ene ting.

Den anden ting er, at der et sted står, at det ikke har EU-retlige aspekter. Når vi helst skal spørge EU om alt muligt andet, kan det forekomme mig lidt mystisk, at det her tilsyneladende er noget, vi bare kan snakke med vore naboer om, og derfor vil jeg spørge, om det trods alt ikke noget, man har på dagsordenen, når vores miljøminister og vores udenrigsminister taler med de andre ministerkolleger i EU. Og der må jo også være en masse andre internationale konventioner og aftaler om ditten og datten.

Når jeg læser lovforslaget, er det, som om det er noget, vi ene og alene kan vedtage, og så må alle andre jo også ene og alene kunne vedtage det. Havet sejler alle skibe jo på.

Derfor vil jeg gerne have at vide, om det ikke er noget, man skal diskutere i EU og andre internationale sammenhænge.

Keld Albrechtsen (EL):

Dette lovforslag drejer sig jo om noget, som er et globalt problem, nemlig at der på verdenshavene som helhed ikke eksisterer reelle muligheder for at sikre en effektiv miljøkontrol, og forslaget betyder så, at man i hvert fald på et afgrænset område har mulighed for det, og det er vi i Enhedslisten meget tilfredse med, og vi støtter derfor ideen i forslaget.

Enhedslistens miljøordfører har fortalt mig, at han har nogle bemærkninger til den praktiske gennemførelse. Dem vil jeg ikke tage med her, men blot gøre opmærksom på, at vi altså er tilhængere af dette forslag.

Arne Melchior (CD):

Det fremgår af fremsættelsestalen til L 149, at dette lovforslag er en opfølgning af en vedtagelse, som Nordsøstaternes miljøministre har truffet på Nordsøkonferencen i Haag, og som som følge heraf er ved at blive eller allerede er blevet gjort til lov i en række af de øvrige stater.